

Griffienr.

Not.nr. : 66.19.107/99

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 25 APRIL 2006

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van vervolging :

In de zaak van het openbaar ministerie tegen :

1. _____, arbeider, geboren te _____ op _____
wonende te _____
2. _____, arbeider, geboren te _____
op _____, wonende te _____

VERDACHT VAN :

De eerste en de tweede

Als daders, ofwel om het hieronder omschreven misdrijf te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt.

- A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1,1^o,66 (1°,2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titer IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning

te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

Op het terrein, gelegen te _____ ten
kadaster bekend onder _____ in eigendom toebehorende
aan _____ in _____ september 1997
een stacaravan, dienstig als chalet en in april 1998 een tuinhuis te
hebben opgetrokken waarbij de hierboven omschreven toestand in
stand werd gehouden

1. te _____ in de periode van 01.10.1997 tot en met
30.04.2000 wat de chalet betreft
2. te _____ in de periode van 01.05.1998 tot en met
30.04.2000 wat het tuinhuis betreft

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999)

- B. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu :

Door op het terrein en de werken omschreven onder de tenlastelegging A.

De sub A. omschreven toestand in stand gehouden te hebben

Te _____ in de periode gaande vanaf 01.05.2000 tot de
uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 09 maart 2005

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 04 april 2006 :

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings ;
- de beklaagden, in hun
middelen van verdediging, voorgedragen door henzelf en bijgestaan
door meester advocaat te

* * * * *

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED :

Ten onrechte werpen de beklaagden op dat het om geen vergunningsplichtige constructies zou gaan. Ook een stacaravan als in casu is een vaste inrichting.

Eveneens ten onrechte houden de beklaagden voor dat de feiten zouden verjaard zijn.

De constructies werden pas verwijderd toen de zaak reeds aanhangig was voor deze rechtbank.

De instandhouding ervan zoals voorzien in de dagvaarding is strafbaar gebleven. De feiten hebben zich immers voorgedaan in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, zijnde een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

De betichtingen A.1, A.2 en B, zoals hierboven omschreven, zijn in hoofde van de beide beklaagden naar eis van recht bewezen.

De rechtbank gaat niet in op de vraag van de beklaagden hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen nu zij doelbewust het bouwmisdrijf gepleegd hebben en uit niets blijkt dat een veroordeling hun sociale situatie ernstig zou beïnvloeden.

De feiten kunnen worden bestraft met een hoofdgevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en/of een geldboete van 26 tot 400.000 euro.

Deze feiten zijn de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

Bij bestraffing houdt de rechtbank rekening met het blanco strafrechtelijk verleden en met het feit dat de constructies inmiddels werden verwijderd.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

Een geldboete, grotendeels met uitstel, vormt een passende bestraffing.

De feiten, zoals hoger omschreven, werden gepleegd deels voor en deels na 1 maart 2004, datum vanaf wanneer de opdecimes waarmede de uitgesproken strafrechtelijke geldboetes worden verhoogd, werden gewijzigd, zodat de op te leggen geldboete met de zwaarste, meer bepaald met vijfenveertig decimes, moet verhoogd worden.

Gelet op het feit dat de illegale constructies intussen werden verwijderd, is de vordering tot herstel zonder voorwerp zonder voorwerp geworden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;
art. 162, 182, 184, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering ;
art. 2, 3, 38, 39, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de
wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor aangehaald;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8 en 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

Veroordeelt de beklaagden
voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A en B
samen ELK tot een **GELDBOETE van TWEEHONDERD EURO**.

Verhoogt de geldboetes met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op duizend honderd euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboetes zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van telkens 15 DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagden **wat betreft HONDERDVIJFTIG EURO, gebracht op achthonderd vijftwintig euro of een vervangende gevangenisstraf van 11 dagen van de uitgesproken geldboete van TWEEHONDERD EURO zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagden verplicht zijn ELK een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **62,00 EUR**.

Legt de veroordeelden eveneens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

Zegt dat de vordering tot herstel zonder voorwerp is geworden.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op **25 APRIL 2006**.

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter, Ondervoorzitter,
- substituut-Procureur des Konings;
- griffier